

Confiança en el futur

Hi havia una vegada una nena que es deia Georgina i el seu profe li va dir que tenia de fer un conte de ciència ficció per participar en un concurs.

Va arribar a casa seva i va exclamar:

- Quin rotllo de conte! Jo no crec en aquestes coses; En copiaré un d'internet. No tinc ganes de treballar! A més la ciència ficció no existeix.

De sobte "plof!"

-Hola, Georgina, veig que no creus en nosaltres, els personatges de ciència ficció. Jo sóc una fada del futur.

Es va quedar bocabadada: davant seu, recolzada sobre el seu estoig, li va aparèixer una fada robot. Era alta, primeta, vestida amb un conjunt fet de rotllo de paper de watter, amb estrelles, un casc semblant al dels astronautes i unes ulleres que tenien forma de les patates "papa deltes" que la Georgina sempre es menjava.

-Qui ets?- li va preguntar la nena.

-Sóc una fada del futur, ja t'ho he dit... I estic a punt de morir per culpa teva!

La Georgina es va fregar els ulls.

- Quina ximpleria! Si aquests personatges no existien.

La fada la va tibar de l'orella i li va dir:

- No diguis això, si ho dius, es mort una fada del futur, per no creure en ella. Ara veuràs el que passa i per què he vingut a veure't.

I sense dir res més, se la va emportar volant, fins arribar a una classe com la de la Georgina.

- Què faig a la meua escola?- va dir la nena.

- Sí, és la teua escola, però del futur.

-Que ganduls que són els nens que veig... No fan res, juguen, criden i rondinen.

Els nens anaven vestits molt "fashion" i les nenes, si els tocaves les ungles, se les havien de tornar a pintar. La fada i la Georgina van seguir un dels nens fins a casa seva i van veure que els deures els feien els pares i que per berenar menjaven unes pastilles amb gust d'entrepà, per mandra de mastegar. Després es passaven la tarda jugant.

- La nostra feina és que els nens tinguin ganes d'estudiar, de treballar i de fer les coses bé. Però com que no creuen en nosaltres, i no tenen imaginació, morim en l'intent. Si els nens del present treballéssiu més, els del futur no serien tan ganduls.

La Georgina es va espantar i va respondre:

- Això és per culpa nostra? Hi ha alguna solució?

- Sí, i és que tornis al passat i arreglis això.

La Georgina, va donar-li la seva paraula i, quan va tornar al passat, es va posar a escriure el conte de ciència ficció, inspirant-se en aquella escola futura.

No va guanyar el concurs, però va estar orgullosa de no haver estat tan mandrosa. I Va descobrir que no es podia negar una cosa, si no l'havia vista.

La ciència ficció era el futur!

